

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ordinis || Praemon-||stratensis || Chronicon

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1613

De Praesagio Et Morte Hroznatae. Capvt XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64313)

de casu, & quomodo tanto tempore sub aqua vixisset, respondit, quòd videbatur ei quædã dñã miræ pulchritudinis, forma prædita virginali, super verticẽ ipsius interrim, quãdũ erat in aqua, cõtinuò tenuisse, quæ nõ sinebat ipsum vñdis inuolui:q̃, sicut ei videbatur, Matrem gratiæ, & Reginam misericordiæ, mediatricem Dei & hominum esse credebatur. Hinc ad honorem Virginis, carmina iocunditatis & lætitiæ personabantur, & exinde Hroznata concepit in animo, B. Virg. l. beratrici suæ, præstare obsequium: quod postea se & sua omnia eidem tradens, deuotus impleuit.

DE PRAESAGIO ET
MORTE HROZNATAE.

CAPVT XIII.

PROcedente tempore, defuncto marito VVoyzlaue, ipsa in viduitate permansit, & sicut in præcedentibus dictum est, ad bonã fraternali in Chotieslov se recepit, reuoluens in animo, quot & quanta mirabilia in fratre suo Hroznata diuina sit gratia operata; cupiens sibi iungi præsentia corporali, omni tempore vitæ & mortis. Quæ dum in Chotieslov, in habitu viduali iugiter Domino seruiens diutius permansisset, contigit fratrem suum

Hroznam ibidem gravi de p[er]nib[us] et
 firmitate, v[er]o c[um] V. Voyzlane) & forop[er]
 turarum inibi manent[ur] consolaretur pre-
 sentia & affatu, res digna in iaculo at[er]o
 que fuit praefigiuntur ut r[ati]o. Nam id e[st]
 quasi positus in extra sig[na]ta voce d[omi]n[us]
 h[ic] cap[er]e; & ab hostibus captus ducor[um]
 foribus ad hac verba stupentib[us] & resp[er]
 demibus nulli ipsam capti ultati esse ob-
 noxiunt sed in domo sua, diu p[er]volun-
 tate, in firmitate acore depresso, accidit
 quod dixit in spiritu propheta. Nam non
 in illo p[er]dit de cur[er]e tempore, reddidit sa-
 nitati ipso die Ascensionis Dominice, po-
 re confessus & verè contritus, Fratres solli-
 citat, vt cantent fortiter, & vt orent pro i-
 pso: & sic c[um] de oratione & humilitatis
 studio, de sacro altari corpus & sanguine
 Domini profusus lacrymis sumit reueren-
 ter, in tantum gratia conjunctionis pre-
 uentus, quasi iam deberet spiritum exha-
 lare, & benedictione ab Abbate & Con-
 uentu accepta proficiscitur in Hroznetin
 ad bona Ecclesie visitanda. Hic a quibus-
 da[m] suis amulis de Egrensi provincia (quos
 ideo, quia contra ipsorum impetus p[er]f[er]
 claustrorum suorum viriliter descendebat
 inimicos habebat) ipsum exploratib[us] ab-
 elle capitur, & tractus carceri mancipatur.

fame

fame, siti, frigore, & diuersis poenarū aspe-
 ritatibus, extorquenda ab ipso pecunia
 causa cruciatur. At ille omnia pro nomine
 Dñi sustinens patienter, inter tormēta sa-
 ciuus, sine intermissione orabat, quatenus
 ipsū ad se cū palma martyrii euocare dig-
 naretur. Porro abbas & fratres claustrī Te-
 plēsis, cōsolatione patris, & sui Patroni or-
 bati, inter suspiria, lacrymas, & dolores,
 pecunia, pro facultatibus suis congregata,
 eandem pro redemptione ipsius effunde-
 resunt parati. At ille sities pro dulcissimo
 la. s. fundere dulce vitam, potius elegit
 morte consumi, quam cuncta uoluntarum
 plantationū redimi detrimētō. Vnde Ab-
 batem & fratres, in uirtute Dei contesta-
 tur, & prohibet ne pro uita ipsius redimē-
 da mel. de manibus uisus detur, quia in d. eue-
 piens dissolui, & esse cū Christo, rogat ne
 martirium ipsius impediatur. Et sic benē-
 mehit uirtutes, pro Rege suo agonizans, ad
 mortem ingreditur, cū palma Martyrii
 in cōli aula cum Christo perenniter regi-
 natus. *in manu sibi & alii. in d. q.*
 si Heremptolitaq; fortissimo Christi mil-
 lite, & confessor e. *in d. q. natus*
 latus hominum, quanta principuō la. mēta
 Teplensium, filiis Patris, Fratibus fratres,
 monasterijs, de senq; b. fundato p. m. cū in d.

*Heroznae
 moritur.*

gultibus & suspirijs dicentibus vniuersis:
 O pie Pater Hrozna a quis humilior? quis
 te religiosior? quis obedientior? Nonne
 tu quandoq; ab Abbate Ioanne, quem no-
 bis præfeceras, contradictionem & perse-
 cutionem patienter tulisti? Nonne affectus
 iniurijs, & cõtumelijs ab eodẽ fuisti, & nõ
 quam tamen patientiã perdidisti? Quis vn-
 quam ista audit? Quis vidit talia? Fudator
 & claustrorum dotator, hæres Dñs & Pa-
 tronus, tantum nobis exemplũ patientiæ
 reliquisti? Beata anima quæ agonem cer-
 taminis gloriosi, vsq; ad cumulum victo-
 riæ perduxisti. Nam cùm vita sit omnium
 rerum carissima, & pretiosissima, maiorẽ
 caritatem habere non potuisti, quam vt
 animam tuam pro Christo, Fratribus, &
 amicis poneres? In patientia tua, tuam a-
 nimam possedisti. Et certè sine effusione
 sanguinis, aduersa fortiter tolerãdo, Mar-
 tyr fieri potuisti: sed ne aliquid tibi ad af-
 sequendam gloriosam coronam deesset,
 bonus pastor animam tuam pro ouibus
 posuisti. His & alijs modis intrinsecos cor-
 dis & doloris aculeos gestibus extrinse-
 cus ostendentes, vnanimi voce dicunt. Fe-
 stinemus ad sinum matris deferre cor-
 pus carissimi, & beatissimi patris no-
 stri: sicq; dato pro ipsius corpore certo

pre-

pretio, qui viuis redimi noluit, mortuus est redemptus. Extractū de squalore carceris, exanime corpus ad lucem, circūspicitur diligēter. & inuenitur in omnib. artub. incorruptū, vestitū habitu professionis assumptę, tanquam si viueret, & zona præinctum ad lumbos: q̄ positum in fetro, ad claustrum Teplense cū reuerentia est delatum; vbi susceptum honorificè funeris de more celebratis exequijs, ante maius altare sepultū, in ppetua beati corporis veneratione quiescit. Placuit nō incōgruè de venerab. huius Patris virtutum miraculis, q̄ maiorū nostrorū veridica relatione memorię sunt prodita, succincta narratione pstringere. Nā eadē nocte qua Dño ipsum ad se vocante, decessit, famulo suo q̄ vinctus cathenis ferreis in carcere tenebatur, in amictu adeo candido apparuit, vt carcer ex eo immēso lumine resplēduerit, vincto stupēte, & sup claritate vultus sui, admirāte. Ad quē vir Dei: Surge velociter, & vade ad fratres meos Teplenses & annuncia eis, ne amodò sint solliciti de mea redemptione, quia iam de hac vita in confessione Christi migraui, & vt corpus meū hinc ad claustrū delatū, ibidē mādēt Ecclesiasticę sepulturę. Hęc & his similia viro Dei dicente, vincula omnia

*Sepelitur in
in Teplensi
monasterio.*

famuli, quasi manu artificis, illico sunt soluta. Qui surgens & stans super pedes suos, ad dominum suum dixit. Ecce faciam sicut præcepisti mihi: sed quomodo carcerem clausum egrediar, adhibitis undique custodibus, & vigiliis custodias noctis observantibus. At ille, qui B. Petrum à vinculis solutum abire fecit illatum, ille te in via pacis ad claustrum ducet. Et his dictis discessit homo Dei. Porro famulus æstimans se visum videre reuoluebat in mente, quidnam esset facturus. Et tandem ad se reuersus, impresso sibi signaculo S. Crucis de altissima turri per fenestram se submisit ad terra, qui in ipso casu quasi portantium verteris manibus illæsus euasit, gratias agens Deo, qui eundem eripuit de tribulationibus, & custodiuit illatum. A carceris itaque dira custodia famulus sic ereptus, surgit cæcus, & arrepto itinere, festinanter venit ad claustrum, ubi Abba & Fratres, in vniuersis conuentibus, narravit per ordinem vniuersa, quæ acciderant, & qualiter apparitione Fratris Hieronymi in carcere, & virtutibus fuerat absolutus. Fecit & aliquid signi in signe vultus, & in tumulo requiescit. Et tunc lampades vitæ, inter manus altare, & sepulchrum ipsius eminus planæ soleo dependentes, ceciderunt in terram, & ad

II,

tunc

T

pau

ma vultu
 q. vultu
 ad vultu

pauimentum lapide stratum alluxæ, absq;
 fractionis detrimento integræ remanse-
 runt. Talia quidem plurima, fide non
 refragâte narrari & cõmemorari possent,
 si promissæ compendij studia non arceret;
 vt viuere credatur in coelis, qui tot mira-
 culorum insignibus coruscat in terris.
 Huius igitur venerab. Patris, Fratres, sic
 annuam recolamus memoriam vt fiat
 nobis eius imitatione continua: sic eius
 meritis gratulemur, vt in præsentis sæculi
 necessarijs non destituamur auxilijs, & in
 futuro sempiternis, perfruamur gaudijs,
 per gratiam Domini nostri IESV
 CHRISTI, qui cum Patre & Spiritu
 Sancto, vivit & regnat Deus, in
 unitate & consubstantialitate cum
 Patre, Amen.

CAP. 38. LIB. 3.

institutum Ord. remouit. quod Altdel-
 burgum & Landia se nuncupant; per
 ipsius Domini R. P. quibusq; con-
 uentibus & Landia se nuncupant; per
 ipsum per statum licit.
 municionum est, vt pri-
 uatim. celebrat.
 Bispatorum. quod Campanis
 dia. vsq; ad Hilarem.

Altdelburgum
 Landia se nuncupant